

войни, е авантюрата на шведския крал Карл XII въ Турция (респективно югоизточна България). Победен отъ Петъръ Велики при Полтава (1709 г.), той избѣгва въ Турция и тръси помощта на Ахмедъ III срѣщу Русия. Намѣренъ на тѣсно, отъ Бендеръ той прибѣгва въ Турция и съгласно Хамеръ, установява се въ Демотика на 1 февр. 1713 г. Тукъ е стоялъ до 1-и окт. 1714 г. и едвали щѣлъ да напустне Турция, ако турцитѣ, по руско заплашване, не сѫ го изпѣдили по единъ доста учитивъ начинъ (Карлъ е отсѫтствуvalъ отъ Швеция почти 12 години). По изслѣданіята на Балчо Нейковъ за рода на Ст. Караджа, посочва се, че шведскиятъ кралъ се е спасилъ отъ рускитѣ граници въ Турция прѣзъ бургашкия заливъ. Отъ Созополъ се отзава въ Факия, дѣто е ношуvalъ въ дома на пропутитѣ войници Бинбелювци. Тукъ е присѫтствуvalъ на една отъ тѣхнитѣ свадби и дарява младоженците съ цѣнни подаръци. Разказътъ е интересенъ и не е измисленъ, ако и да не можахме де го намѣримъ нито въ една отъ биографиите на Карла XII (една отъ извѣстнитѣ е тая отъ Волтеръ, 1730 г.). Вече прѣзъ 1714 г. Карлъ потегля отъ Демотика за Швеция прѣзъ чалжакашкия проходъ, край източнитѣ села на сливенско. Турцитѣ на изпровождане му направили голѣми почести: ескортирали сѫ го 600 чуша, 60 коля и 300 конника. (Възможно е въ кралската библиотека на Стокхолмъ да се намѣрятъ цѣнни данни за положението на българитѣ по врѣме на маршрута на Карлъ XII, най-вече въ югоизточна България).

Бѣгли бѣлѣжки за администрацията на Сливенъ прѣзъ послѣднитѣ вѣкове на робството. Мелетий, Щритеъ и Софроний за XVIII-я вѣкъ.

Развоятъ на Сливенъ прѣзъ XVIII-я вѣкъ мѣжно би се прѣдалъ въ неговата пълна форма безъ излагане политическото, духовно и икономическо движение въ той край. Скромнитѣ ония дѣйци, познати у народа и турцитѣ подъ името хайдути, сѫ прѣдвѣстници на епопея отъ мускули и перо. Като истински народни ферменти надъ пропастта между два разни култа и народи, тѣ втѣлпиха въ съзнанието на народа убѣждението, че за примиряване между